

S p e k t r u m

září 2011

zpravodaj Českomoravské rady Svazu klubů mládeže

Vydává SKM – ČMR
Registrace u MV ČR č.j. NV-III/3-2249/68VSP 53748/03-R
IČ: 69368813

Ze zasedání ČMR SKM

ČMR SKM se během prázdnin nescházela.
První poprázdninové zasedání se uskuteční v září 2011.
Ještě předtím navštívíme akci „setkání na Blatech“ v Ševětíně, divadelní představení pořádané Čínskou ambasádou a další pořádané Česko-čínskou obchodní asociací. Koncem září plánujeme účast na mezinárodním folklórním festivalu v Českém Krumlově a rádi bychom stihli i otevření klubovny Werichovců v Markvartovicích.

Z činnosti klubů, kolektivů a kolektivních členů SKM

Blatácký soubor Ševětín
pořádá Setkání na Blatech 2011 v sobotu 2. 9. 2011 – viz pozvánka

Skupina amatérských loutkářů

Ze zpravodaje skupiny amatérských loutkářů ROLNIČKA 2 vybíráme:

V březnu 2011 proběhl 36. ročník přehlídky souborů amatérských loutkářů z Prahy a Středních Čech, kterého se zúčastnilo 6 souborů z Prahy a 4 ze Středočeského kraje v Jiskře – Divadle Karla Hackera, další přehlídka se uskutečnila v Lounech. V Praze pořádala Festival pražských amatérských loutkářů Společnost přátel loutkového divadla JISKRA v Praze 8.

Muzeum marionet

V bývalém kostele sv. Jošta v Českém Krumlově je možné navštívit expozici loutek našich předních výtvarníků, ale i lidových loutkářů včetně dekorací a opon.

X. přehlídka individuálních výstupů s loutkou 2011 – 2012
vyvrcholí v červenci 2012 pod názvem festival Loutkářská Chrudim. Zájemci o účast se musí zaslat přihlášku do 31.12.2011. Posláním přehlídky je působit na zvýšení úrovně loutkoherecké práce v amatérských loutkářských souborech a podpořit vystupování loutkářů při nejrůznějších příležitostech.

WERICHOVCI Ze zpravodaje sdružení WERICHOVCI červenec 2011

Čochtanova Třeboň – sraz vodníků, rusalek a strašidel s deštníky. Všichni výše jmenovaní, hosté a zájemci se sešli 12.-14.8.2011 v Třeboni na náměstí, aby opět pozdravili Werichova vodníka Čochtana. Bohatý program, pohádky, přehlídka, průvod, soutěže – to všechno si užili účastníci této tradiční akce.

Strana 3 Zpravodaj sdružení Werichovci

SCHÁZÍME SI/SE

Werichovci zpívali * Sluníčko pánilo, v Krči na parkovišti seděli mládenci na zemi a pečovali o lahve piva vedle sebe, na Kampě pomalu nebylo kam lehnout, pod stromy se hrál petanque, mezi spoustou lidí se proháněli psi a před vilou, kde bydlíval

/uveřejněno v Music Open/

Jan Werich, se rozrůstal hlouček vybavený červenými šálami a roztodivnými pokrývkami hlavy. Úderem páte promluvil do mikrofonu Jirka Šámal, většinou známý jako výborný fotograf s přezdívkou Paparaci, do kláves uhodil Luboš Šterc, syn známého tělocvikáře, vedoucího naší olympijské výpravy v roce 1956 do Melbourne a posléze náčelníka spartakiádních cvičenců dr. Šterce, a hlouček před tzv. Werichovou vilou (ačkoliv je to název dost nepřesný, ale přiléhavý) spustil Janem Werichem proslavenou písničku Štěně. Tak začalo pravidelné setkání pražských Werichovců, tentokrát na den přesně 84 let od prvního uvedení první hry Voskovce a Wericha Vest Pocket Revue. A písniček přibývalo, stejně jako diváků, Werichovci rozdávali jak papíry s texty písní, tak papírové pytlíky, aby bylo čím bouchnout, jak velí tradice. Hlas Jirky Šámala posléze vystřídal u mikrofonu dívčí hlas Zdeny Lorencové, která po „ježkárně“ dala i dva francouzské šansony v originálu, což kvitovali zejména zahraniční hosté, užívající si sluneční Kamy, a ke kousku francouzské písničky to vyhecovalo i Rusku Irinu, která ve Vladivostoku studuje na francouzském institutu. Bidelnice Werichovců paní Gutová pak ocenila dvě nejoriginálnější pokrývky hlavy a zacinčila klíči od zahrádky u Werichovy vily, kam se Werichovci vydali špalírem. Slavný Jan, na něhož všichni mysleli, se sice už nedíval z okna, ale stejně ho tam všichni viděli.

Honza Dobiáš

Mezinárodní folklórní festivalu v Českém Krumlově

Paní Vlasta Dvořáková, ředitelka Mezinárodního folklórního festivalu v Českém Krumlově a členka folklórního souboru JITŘENKA, nás pozvala na XI. mezinárodní folklórní festivalu, který se koná 23. - 24.9. 2011 právě v Českém Krumlově.

Festival v Českém Krumlově je věnován dětským folklórním souborům.

V České republice je takto zaměřených festivalů pouze 8, jiné festivaly upřednostňují vystoupení dospělých. To, že je v Českém Krumlově festival pro děti je logickým vyústěním činnosti českokrumlovského souboru Jitřenka, který je od roku 2011 členem Svazu klubů mládeže.

Hlavním pořadatelem festivalu je folklórní soubor Růže. Ten vznikl pro odrostlé členy Jitřenky, kteří se už do dětských krojů nevešli, ale chtěli nadále s folklórem pokračovat. Dalšími pořadateli jsou Folklórní sdružení České republiky, město Český Krumlov a Dům dětí a mládeže Český Krumlov.

BLAŤÁČKÝ SOUBOR ŠEVĚTÍN VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

Setkání na Blatech 2011

V SOBOTU 3. ZÁŘÍ 2011 V ŠEVĚTÍNĚ

Program:
10:00 – 12:00 *Výstava blaťáckých krojů, fotografií a řezbářských prací v kulturním domě*
11:00 *Úvítání zástupců souborů, sponzorů a hostů na úřadě městyse (1. patro)*
12:00 – 17:00 *Jarmark starých řemesel na faře*
13:00 *Slavnostní průvod zúčastněných souborů na náměstí, kde se krátce představí*
14:00 – 17:00 *Vystoupení souborů na farském dvoře*
(v případě špatného počasí v kulturním domě)
18:00 *Společná taneční zábava*

V programu se představí:
Blatáček a Blatácký soubor Ševětín
Jarošovská krojová družina
Mladá dudácká muzika Strakonice

Furiant České Budějovice
Mladinka Plzeň
Rakouský soubor Arnsdorf

Pořádá **Blatácký soubor a Městyš Ševětín** za podpory **Jihočeského kraje, Jihočeského folklórního sdružení, Svazu klubu mládeže a sponzorů**

MĚLADINKA Plzeň

BLAŤÁČEK a BLAŤÁČKÝ SOUBOR Ševětín

FURLANT Česká Budějovice

RAKOUSKÝ SOUBOR Arnsdorf

JAROŠOVSKÁ KROJOVÁ DRUŽINA

Hlavní sponzoři

Další sponzoři

Záštitu nad naším festivalem každoročně přebírají starosta města Český Krumlov, hejtman jihočeského kraje, pan senátor Tomáš Jirsa a jiní významní činitelé, jako např. mohou uvést pana Petra Nečase.

Finančně festival podporuje město Český Krumlov a Jihočeský kraj svými grantovými programy a Folklórní sdružení České republiky. Náš program je vždy koncipován tak, abychom měli zahraniční hosty, soubor z Moravy, z Čech a samozřejmě u nás vystupují i soubory z jihočeského regionu.

Letos na festivalu budou vystupovat tyto soubory: Kapuščan ze Slovenska, soubor s čínským folklórem, Dolinečka ze Starého Města, Úsměv z Opavy, Meteláček z Plzně, Úsvit'áček z Českých Budějovic a domácí soubory Jitřenka a Růže.

Festivalovou zvláštností je i to, že je program připraven tak, aby se děti sešly i mimo oficiální program a mohly se společně učit písničky a tance své oblasti, a díky tomu aby mohly poznávat zvláštnosti a jedinečnosti nebo odlišnosti jednotlivých oblastí Evropy. Když se budou lépe znát, mohou se lépe chápat a rozumět si.

Festival letos proběhne 23.-24. září. Hlavní program probíhá vždy v sobotu na českokrumlovském náměstí od 10h do 21h. V průběhu tohoto programu je připraveno přijetí u starosty na radnici, kde se setkají vedoucí souborů s pořadateli a významnými hosty festivalu. Neméně zajímavou částí festivalu je páteční program, kdy soubory procházejí se svými improvizovanými vystoupeními centrem Českého Krumlova. Ve městě se tak vytvoří zvláštní atmosféra podpořená jedinečným charakterem města.

Festival je pro mě vždy důkazem toho, že děti jsou i v dnešní době ochotné aktivně trávit svůj volný čas, že jsou ochotné hledat své kořeny, že jsou ochotné dělit se o to, co jim dělá radost, a tuto radost chtějí předávat i divákům z celého světa, kteří na festival do Českého Krumlova přijíždějí.

Mezinárodní folklórní festival si za dobu své existence získal nejen v České republice vysoké renomé, na které jsme všichni pyšní, ale zároveň nás to zavazuje k pracovitosti a neustálému vylepšování naší organizátorské práce.

Vlasta Dvořáková

MLADÁ DUDÁCKÁ MUZIKA ZE STRAKONIC křtila svoje první CD!

Mladá dudácká muzika je členem Folklórního sdružení ČR a od ledna tohoto roku je rovněž členem Svazu klubů mládeže. Soubor zpracovává folklórní materiál jižních a jihozápadních Čech, především z národopisné oblasti Prácheňska, a vystupuje v prácheňských krojích.

Muziku založil ve svých 14 letech basista P a t r i k Ř e d i n a, který je dodnes jejím vedoucím a upravovatelem skladeb. Kromě této záslužné činnosti nutno podotknout, že letos také stihl úspěšně složit maturitu na českobudějovické Konzervatoři. Folklóru se začal věnovat už v sedmi letech – v dětském

folklórním souboru Prácheňáček. Kromě toho, že v současné době řídí Mladou dudáckou muziku, tancuje již v Prácheňském souboru písní a tanců, hraje ve Strakonické dudácké muzice a v Českých Budějovicích navštěvuje folklórní soubor Furiant, což je soubor s dlouholetou tradicí.

Mladá dudácká muzika (MDM) vznikla v roce 2006, má 9 členů, jimž je v průměru 18 let. Někteří z nich jsou absolventy strakonické ZUŠ. Především pan učitel Bohuslav Šabek dal muzikantům výtečný základ ve hře na dudy. Skupina má pravidelné zkoušky, značný počet vystoupení a hlavně velikou chuť do muziky. V červnu 2011 natočili muzikanti a zpěváci MDM v úzké spolupráci se zpěvačkami Prácheňského souboru Strakonice svoje první CD. Obsahuje průřez nejlepšími skladbami za dobu existence souboru. Je to dílko velmi zdařilé. Pokřtili ho 2. září 2011 na slavnostním koncertu, jenž uspořádali u příležitosti pětiletého výročí trvání svého souboru.

Slavnostní koncert se konal v malebném prostředí Rytířského sálu Strakonického hradu. Účast na něm byla hojná a účinkujícím spolu s diváky se podařilo vytvořit skvělou atmosféru. Program byl přesvědčivý a velmi milý. V nápadité skladbě pořadu se zadní projekcí předvedli interpreti pozoruhodné výkony. Nástrojové obsazení MDM vyplývá z tradiční sestavy tzv. velké dudácké muziky, tedy Es klarinet, dva B klarinety, dvoje dudy, troje housle a jeden kontrabas. Také oba moderátoři – vedoucí souboru Patrik Ředina a muzikant Ondřej Kovalčík – byli přirození, vtipní a bezprostřední.

Přínosným počinem Mladé dudácké muziky pak bylo pozvání jak zpěvaček Prácheňského souboru, tak i cimbálové muziky Pramínky z Kopřivnice, s níž soubor udržuje již delší dobu přátelské kontakty. Oba tyto soubory jistě podpořily celkové vyznění jubilejního koncertu. S gratulacemi oslavencům přišel krom zúčastněných souborů i starosta města Strakonice Pavel Vondrys, dále členka Českomoravské rady Svazu klubů mládeže Marie Oberfalcerová, vedoucí strakonického souboru Prácheňáček Sylva Svobodová a v neposlední řadě Dr. Marcela Macková z Jihočeského muzea v Českých Budějovicích, na jejíž popud byl pořízen video záznam koncertu.

Členové Mladé dudácké muziky si od oficiálních hostů zaslouženě odnesli mnoho květin a oceňujících slov, jež povzbudila mladé muzikanty a zpěváky do dalších let. A ve svých srdcích si jistě uchovali vzpomínky na velmi vřelé přijetí diváky. Není divu, že zábava zúčastněných souborů pokračovala ještě i po skončení koncertu v Katovně hradu. Krásná lidová hudba a zpěv – ať už při vínku zněly půvabné jihočeské písně či ty temperamentnější z Moravy – roztančily celý sál.

www.mladamuzika.estranky.cz

KAPITOLA XI

11.1 Usnesení vlády ČR č. 598 z 21.10.1992

V předešlých kapitolách jsem se zabýval transformačními návrhy z let 1990-91 a z 1.poloviny roku 1992, kdy v procesu aktivně působili, kromě jiných orgánů, i zástupci občanských sdružení dětí a mládeže a kdy byla seriózní snaha o majetkové vyrovnání se s těmi organizacemi, které v průběhu minulých 50-ti let o majetek přišly v souvislosti s nacistickou okupací a komunistickou totalitou, některé z nich i několikrát. V prologu této publikace jsem se zmínil o usnes.vlády ČR č.598/1992 a v průběhu dalších kapitol jsem toto usnesení několikrát citoval s tím, že jsem ho označil jako opatření, které bylo na hraně, v té době platných, legislativních norem. Pokud říkám na hraně, tak je to řečeno velmi umírněně. V každém případě mělo negativní dopad pro občanská sdružení. A tak se v říjnu 1992 kolo dějin otočilo o 180 stupňů a oprávněné organizace utřely lidově řečeno nos.

V dalším odstavci uvedu toto usnesení v maximálním rozsahu, některé body, pro jejich bezvýznamnost pro věc samotnou, vypouštím. Usnesení se týká majetku jak bývalé KSČ, tak i bývalého SSM :

USNESENÍ VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY

ze dne 21. října 1992 č. 598

k využití majetku bývalé Komunistické strany Československa a bývalého Socialistického svazu

mládeže v České republice

Vláda

I. *souhlasí se zásadami využití majetku bývalé KSČ a bývalého SSM uvedenými v příloze č.1*

tohoto usnesení;

II. ruší

- 1. Komisi vlády pro využití majetku bývalé KSČ v České republice zřízené dle usnesení vlády z 25. září 1991 č. 363 k dalšímu postupu při přebírání majetku podle ústavního zákona č.496/1990 Sb., o navrácení majetku KSČ lidu České a Slovenské Federativní republiky,*
- 2. Komisi vlády pro dohled nad převzetím a **pro rozdělení** majetku bývalého*

SSM v České

republice zřízené dle usnesení vlády ze 17. dubna 1991 č. 129 k návrhu postupu pro další využívání majetku bývalého SSM v České republice a dle usnesení vlády z 22. července 1991 č. 265 o změně názvu Komise pro převzetí a rozdělení majetku bývalého SSM

III. pověřuje

1. *ministry pro hospodářskou politiku a rozvoj, práce a sociálních věcí a zdravotnictví společně rozhodovat o využití dosud nerozděleného majetku bývalé KSČ s výjimkou movitého majetku rozdělovaného podle usnesení vlády ze dne 6. května 1992 č. 334 a 335,*
2. *ministry pro hospodářskou politiku a rozvoj, školství, mládeže a tělovýchovy, práce a sociálních věcí a zdravotnictví společně rozhodovat o využití majetku bývalého SSM;*

IV. ukládá

1. *ministrům pro hospodářskou politiku a rozvoj, práce a sociálních věcí, školství, mládeže a tělovýchovy a zdravotnictví postupovat při rozhodování o využití majetku bývalé KSČ a SSM podle přílohy č. 1 tohoto usnesení,*
2. *ministru státní kontroly*
 - a) *ukončit činnost Komise vlády pro využití majetku bývalé KSČ a Komise vlády pro dohled nad převzetím a pro rozdělení majetku bývalého SSM v České republice,*
 - b) *dohledat majetek bývalé KSČ a bývalého SSM a kontrolovat jeho využití*
 - c) *připravit ve spolupráci s ministry pro hospodářskou politiku a rozvoj a školství, mládeže a tělovýchovy návrh zákona o zřízení fondu dětí a mládeže pro využití majetku bývalého SSM a předložit jej vládě do 16. listopadu 1992;*

Příloha č. 1 k usnesení vlády ČR ze dne 21. října 1992 č. 598
(pozn. bod 1. se týká majetku KSČ – neuvádí se)

2. U majetku bývalého SSM

- a) *vlastníkem majetku převedeného z ČSFR do ČR je do rozhodnutí o jeho využití Česká republika, zastoupená ministerstvem pro hospodářskou politiku a rozvoj ČR, po schválení zákona o fondu dětí a mládeže a jeho zřízení tento fond,*
- b) *majetek bude využit pro potřeby dětí a mládeže,*
- c) *k vytvoření trvalých finančních zdrojů pro potřeby dětí a mládeže převede MHPR ČR podniky a hospodářská zařízení CKM, Mladá fronta, Stavocentrál, AGM a SÚZ bývalého SSM na obchodní společnosti, jejichž*

jediným vlastníkem a zřizovatelem bude Česká republika. Stanovená část finančních prostředků z jejich hospodářské činnosti bude převáděna na zvláštní účet MHPR ČR č. 10030 – 10026 – 001/0710 u SBČs, hlavního ústavu pro ČR. Tento účet včetně finančních prostředků na něm převezme po svém zřízení fond dětí a mládeže,

d) hospodářské zařízení bývalého SSM M – ART bude zrušeno likvidací v souladu s platnými předpisy,

e) ostatní nemovitosti a movitý majetek související s nemovitostmi budou formou pronájmu nebo výpůjčky poskytovány dětským a mládežnickým organizacím, jakož i organizacím, zajišťujícím činnost pro neorganizované děti a mládež s přihlédnutím k jejich aktivitě a potřebám. Smluvními podmínkami bude zajištěno jeho využití výhradně pro potřeby dětí a mládeže,

f) zbývající movitý majetek bude převáděn do vlastnictví dětským a mládežnickým organizacím, jakož i organizacím zajišťujícím činnost pro neorganizované děti a mládež,

g) movitý a nemovitý majetek nevyužitelný pro děti a mládež bude odprodán. Získané prostředky budou převedeny na zvláštní účet č. 10030 – 10026 – 001/0710 u SBČs, hlavního ústavu pro ČR,

h) z prostředků na zvláštním účtu č. 10030 – 10026 – 001/0710 u SBČs, hlavního ústavu pro ČR, budou poskytovány finanční prostředky na realizaci projektů rozvíjejících činnost dětí a mládeže.

Zvýrazněné pasáže mají čtenáře lépe orientovat o smysluplnosti této vládní normy. Tak např. v bodě c) přílohy z majetku vypadlo Rekreačně vzdělávací zařízení Seč (RVZ Seč) o hodnotě 218.903 tis.Kč. Mělo být, či nemělo být toto hospodářské zařízení převedeno na obchodní společnost? V letech 1990-92 hospodařilo RVZ. v červených číslech a navíc mu byly poskytnuty několikamilionové nenávratné dotace. Čili vypadlo z usnesení úmyslně nebo to byla jenom chyba? V každém případě to ukazuje s jakou pečlivostí a kontrolou usnesení prošlo. Dále je třeba se zamyslet nad účelností bodů b), e), f), g) téže přílohy. Tyto body jsou ryze formální, neboť převedením podniků, hospodářských a účelových zařízení na obchodní společnosti již žádný majetek, se kterým by se dalo hospodařit jinak než v obchodních společnostech, nezůstal. Rovněž nelze pominout bod III/2 vlastního usnesení, ve kterém jsou určeny orgány, které budou rozhodovat o využívání majetku. Na smysl tohoto bodu platí i předchozí věta, ale i tak tam chybí nutnost o potřebné zangažovanosti, či spolupráci vlastních občanských sdružení. O všem tedy budou rozhodovat úředníci, kteří nepotřebují, aby jim do toho kdokoli kecal.

11.2 Realizace usnesení vlády

Převedení podniků a hospodářských zařízení (CKM, RVZ Seč, MF, STC, AGM) na akciové

společnosti bylo provedeno ve 4.čtvrť.1992, tzn. do konce roku 1992. Tento nepřiměřeně krátký termín, tj. od 21.10 do 31.12.1992, ve kterém byl transformační proces proveden, nevytvořil dostatečný prostor nutný pro zpracování potřebných podkladů, ekonomických analýz, podnikatelských projektů a ostatních materiálů potřebných pro objektivní zhodnocení transformace. To mělo pochopitelně nepříznivý dopad na startovací čáru restrukturalizovaných podniků. Celé toto pochybení, tj. limitování procesu nejpozději k 31.12.1992, a před tím vydání vládního usnesení, bylo zdůvodněno jedním paragrafem občanského zákoníku, který se ale předmětné věci vůbec netýkal. O tom jsem se zmínil v odst.17 kap.VII v souvislosti s odstoupením Miroslava Moravce z představenstev společností. V čem byl tedy onen omyl? Autoři obchodních společností si jako záminku vzali § 766 O.z., který ve svém odst.1 mimo jiné říká : ***zřizovatelé podniků (hospodářských zařízení) občanských sdružení podle hospodářského zákoníku převedou uvedené podniky na obchodní společnosti podle tohoto zákona a to nejpozději do jednoho roku ode dne nabytí jeho účinnosti; nestane-li se tak, soud nařídí likvidaci uvedených podniků.*** Tato citace vyžaduje určité vysvětlení. Nový obchodní zákoník nabyl účinnost k 1.1.1992. Před ním platil zákoník hospodářský a podle něho byly zřízeny podniky konkrétních občanských sdružení. V tomto případě bývalého SSM. To tedy byl v podání „autorů“ závažný důvod, jak ohloupit vládu Václava Klause, že jejich návrh je jediné správné a že již vlastně bije hodina dvanáctá. Když to neuděláme, soudy nařídí likvidaci a je po majetku. Ve skutečnosti ovšem funkce zřizovatele těchto organizací přešla v 1.čtvrť.1992 na ministerstvo (MHPR ČR), tj. na stát a podniky bývalého SSM se staly státními organizacemi. Na tyto organizace se vztahoval § 761 O.z., kde se v odst.1 říká : ***právo hospodaření státních organizací s majetkem státu se řídí dosavadními předpisy včetně ustaveními § 64, 65 a § 72 až 74b hospodářského zákoníku.*** Na státní organizace tedy žádný termín neplatil a nehrozilo žádné prodloužení, takže tento poplach „autorů“ byl záměrným podvrhem.

Omyl v záměně dvou paragrafů v tak závažné věci se zdá být neuvěřitelným závěrem, že ve státní správě může dojít k takové absurditě. Existuje však o této skutečnosti důkaz, který cituji doslovně z písemné informace Bohumila Čiháka (Bobbyho) pro I.náměstka ministra Václava Kupku zpracovanou dne 3.8.1992 pod čj.: 519142/92. Tam se mimo jiné doslova říká : ***„Bezodkladná nutnost transformace majetku vychází z Obchodního zákoníku 513/1991 Sb., a Zákona o živnostenském podnikání č.455/1991 Sb. Z ustanovení § 768 odst.4 vplynulo povinnost podat návrh na zápis organizací do 6 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona tj. do 30.6.1992. Podle § 766 odst.1 téhož zákona zřizovatelé podniků převedou podniky na obchodní společnosti nejpozději do jednoho roku tj. k 31.12.1992. Nestane-li se tak, soud i bez návrhu nařídí likvidaci uvedených podniků“.*** Kdo všechno se na tomto omylu nebo úmyslu podílel lze

odvodit z toho, jak byl po 1.7.1992 organizován odbor ministerstva. Funkci protektora tam vykonával Vlastimil Bezděk, neboť úroveň Bobbyho byla jistým způsobem podceňována, na odboru pracovali bývalý předseda SSM na VLK-u Petr Porák, právnička Ludmila Vaňková a právnické služby tam externě vykonával Miroslav Moravec. Ten nakonec vzal tuto závažnou chybu na sebe. Bylo to v době, kdy se ministerstvo v roce 1993 v rámci poslanecké interpelace koaličního poslance zpovídalo za své chyby v parlamentním výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. O této interpelaci jsem se již zmínil v odst. 09 kap. VI v souvislosti s poslancem Jiřím Karasem.

V odstavci 17 kapitoly VII jsem uvedl složení představenstev a dozorčích rad nově vzniklých organizací. Z toho dostatečně vyplývá, v jakém zájmu byly tyto akciové společnosti založeny. Bez zajímavosti není přecenění majetku na reprodukční pořizovací ceny, které byly výchozím podkladem pro stanovení základního jmění společnosti. Srovná-li se toto přecenění s pořizovacími cenami vedenými v účetnictví k 31.12.1991, dospějeme k následujícímu výsledku

společnost	hodnota majetku (Kč)	pořizovací cena k 31.12.1991 *)	základní jmění (Kč) pořizovací cena vložená
CKM a.s.	525,046.000,-	462,339.000,-	344,245.000,-
RVZ Seč a.s	218,903.000,-	207,272.000,-	224,951.000,-
MF a.s.	206,407.000,-	83,499.000,-	129,665.000,-
STC a.s.	108,672.000,-	65,049.000,-	85,730.000,-
STC a.s.	53,339.000,-	44,920.000,-	35,562.000,-
c e l k e m	1.112,367.000,-	863,079.000,-	820,153.000,-

*) viz odst. 2.3, kap. II

Porovnat tato čísla pouhým sčítáním a odečítáním by bylo jistě zavádějící, vrátíme-li se k tabulce uvedené v odst. 2.3, kap.II, můžeme ale porovnat složení tohoto majetku v hlavních jeho položkách. Bylo jistě věcí metodiky, jaké položky se zařadí do reprodukčních pořizovacích cen a jak se tyto reprodukční ceny vypočtou, ale z ekonomického výsledku nemohly vypadnout žádné položky jenom tím, že se prostě vymažou. To je ovšem věcí účetnictví a jak to tehdy bylo, tak to bylo. Do toho bych se dnes už nepouštěl. Trochu jiná věc je, a nikoliv bez zajímavosti, jak se stanovili ty ceny reprodukční, které vlastně vytvořily základní jmění společnosti. Uveďme si příklad na CKM a.s. Tam to skutečně bije do očí. Základní prostředky měly hodnotu 245,184.000,-, investice 215,081.000,-, celkem 460,265.000,- Kč. V základních prostředcích bylo několik hotelů (např. v Harachově, Mariánských Lázních, Karlových Varech, Na Slapech apod.) a celá řada dalších nemovitostí, které měly dohromady několikanásobnou cenu, než ta pořizovací. V první polovině roku 1992 jsme to

odhadovali zhruba na půl miliardy. A k tomu ještě přistupoval v investicích rozestavěný hotel GLOBUS v Praze – Roztylých, který byl zkolaudován v lednu 1992 v hodnotě necelých 200 milionů. A tento majetek byl oceněn pouze na 344,245.000,- Kč, tj. jen na polovinu hodnoty nemovitostí a takto zaveden do základního jmění společnosti. Porovnejme konkrétní případ hotelu Krakonoš v Mariánských Lázních. Jeho pořizovací hodnota činila **41,9 mil.Kč** a CKM, a.s. ho koncem roku 1994 prodala za **94,0 mil.Kč**. A co ostatní hodnoty CKM, např. logo organizace a „know how“, které měla jak v České republice, tak i v cizině a jiné další atributy. Toto všechno zavání jistou pochybností o zodpovědném přístupu všech lidí, kteří se ve 4.čtvrť.1992 zabývali realizací vládního usnesení. Otázkou, která ovšem nebyla dostatečně prověřena a vyhodnocena s patřičnými dopady na jednotlivé osoby, zůstává spekulace, komu měly tyto chyby posloužit. Určitě ne **veškeré mládeži**, jak o tom byla oblbována občanská sdružení, avšak nejenom ona, ale především vládní činitelé a většina politiků v Parlamentu ČR. A do čela tohoto oblbování se postavil ministr kontroly Igor Němec a druhé housle mu s ochotou fídlal Karel Dyba. A za jejich zády si mnuly ruce bývalí partajníci, kteří si již v té době místo rudé hvězdy na klopu připínali modrého ptáka.

V této počáteční fázi se nikdo nezabýval ekonomikou podnikání, podnikatelské projekty nebyly, ty prostě **v zájmu veškeré mládeže** nějak vypadly. „Autoři“ to nepotřebovali, mezi nimi nebyli žádní odborníci na cestovní ruch, nadstavbové vzdělávání, nakladatelskou a vydavatelskou činnost, na stavebnictví i na zajišťování různých služeb (to byly obory, ve kterých organizace podnikaly). Byli to lidoví kontroloři, kteří, když šlo v jisté době o to někoho zlikvidovat, tak se o to postarali. Ve své sebejisté naivitě a neodbornosti byli přesvědčeni, že to bude fungovat. Vždyť ještě v únoru 1995 Karel Dyba prohlašoval: *„Společnosti byly založeny proto, aby do nich vložený majetek byl co nejpřesněji zaevidován. Cílem bylo také, aby postupně nastal obrat v jejich hospodaření, odstraněna jejich ztrátovost a eventuální zisk pak využíván ve prospěch všech dětí a mládeže“* (viz odst. 10.2, kap. X). A prohlášení Karla Dyby vzniklo v době, kdy akciové společnosti vykazovaly své „zisky“ v červených číslech a kdy se jejich podnikání koncem roku 1994 zachraňovalo nezákonným prodejem nemovitého majetku. Tehdy bylo odprodáno 19 různých nemovitostí v pořizovací hodnotě (k 31.12.1991) ve výši 59,083.000,- Kč, za něž se utržila částka 123,317.000,- Kč a ta kryla podle definice Karla Dyby tzv. **eventuální zisk**, který v té době součtově u všech obchodních společností činil **ztrátu téměř 120,0 mil.Kč**.

11.3 Společnost s ručením omezeným JUNIA

Založení této obchodní společnosti je samostatnou kapitolou a dokladuje rčení, že lidská blbost je nekonečná a bez blbů by nebyla ve světě sranda. To mohu zodpovědně prohlásit, neboť jsem byl dokonce od ledna 1994 do března

1995 jednatelem této společnosti. Jak k tomu došlo, o tom se ještě zmíním. Teď se budu zabývat horrorem, kterému se oficiálně říkalo založení společnosti s ručením **omezeným**. To označení s ručením omezeným vyjadřuje skutečnost, že celý proces byl skutečně omezený a dirigován skutečnými omezeními.

Dne 30.10.1992 vydal Karel Dyba rozhodnutí č. 321 (čj.: 519381/92), ve kterém pověřil JUDr. Františka Tůmu vedením přípravných organizačních prací a zřízením společnosti s ručením omezením. Na to dne 2.12.1992 navázalo další rozhodnutí č. 370 (521068/92), ve kterém ustanovil k výkonu působnosti společníka v organizaci JUNIA s.r.o. ředitele odboru MH ČR Ing. Bohumila Čiháka, bytem Táborská 3, Praha 4 – Nusle, s odůvodněním, že podle usnesení vlády ČR č.598 ze dne 21.10.1992 je jediným vlastníkem a zřizovatelem Česká republika zastoupená ministerstvem. Současně téhož dne vydal tomuto pracovníkovi plnou moc k výkonu působnosti společníka. To byl začátek, kdy do hry začali hromadně vstupovat lidé z bývalého Výboru lidové kontroly (VLK-u). Tento tým předložil dne 14.12.1992 STANOVY společnosti, které byly ve své koncepci opsané z nějaké obecné předlohy a chyběla v nich logika smyslu společnosti. Tak např. zcela iracionální byly články Stanov o společnicích, jejich právech, povinnostech, podílech a z toho dále vyplývajících orgánech, atd., neboť společník byl pouze jeden. Tudíž valnou hromadu tvořil pouze jeden člen, takže ustanovení o usnásení se tohoto orgánu, vyžadující poloviční nebo dvoutřetinovou většinu hlasů, se zdá býti poněkud nešťastným, jak by to definoval Vladislav Vančura. Nicméně byly tyto Stanovy v rozsahu 17 stran výchozím podkladem pro notářský zápis a jeho dva doplňky. Přestože ve Stanovách nebylo zmínky o předmětu podnikání společnosti, tak z notářského zápisu, pořízeného dne 17.12.1992 pod čj. Nz 1631/92 na Státním notářství pro Prahu západ, se dozvídáme, čeho všeho bude společnost schopna :

„ubytovací služby, hostinská činnost, silniční motorová doprava, poskytování software, elektroinstalatérství, stavitel, revize elektrických zařízení, výroba, instalace a opravy ústředního vytápění a větrání, montáž, oprava, údržba vyhrazených elektrických zařízení, ofsetový tisk, sítotisk, gumotisk, knihtisk, kamenotisk, zednictví, tesařství, obkladačské práce, pokrývačství, klempířství, vodoinstalatérství, holičství, kadeřnictví, kosmetické služby, opravy motorových vozidel, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, kovářství, zámečnictví, sedlářství a chov koní“,

a nad tímto monstrem se bude povznášet jeden jediný muž jménem Bobby.

Společnost pak byla zapsána v obchodním rejstříku oddíl RgC ve vložce 17 406 dnem 9.2.1993 s těmito tituly :

- Jednatel (statutární orgán) : JUDr. František Tůma, bytem Praha 4, Jordana Jovovo 3261

- Dozorčí rada : Ing. Vlastimil Bezděk, bytem Praha 4, Jarníkova 1874
 Ing. Bohumil Čihák, bytem Praha 4, Táborská 3
 JUDr. Miroslav Moravec, bytem Praha 4, Machuldova 596
 Miroslav Blecha, bytem Jablonec nad Nisou, Na Ostrohu 11
 Ing. Miroslav Lněnička, bytem Praha 4, Nikoly Vacparova 3272
- Společníci : Česká republika zastoupená Ministerstvem hospodářství ČR
 se sídlem v Praze 10, Vršovická 65,
 zastoupené Ing. Bohumilem Čihákem, bytem Praha 4, Táborská 3
- Výše základního jmění : 100.000,- Kč

Až sem se to zdá být, až na ten předmět podnikání, tak nějak neškodné. Pro objektivnost je však nutno konstatovat, že soud jako předmět podnikání zapsal pouze „*koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej – vyjma zboží uvedeného v příloze zák.č.455/91 Sb. a zboží tímto zákonem vyloučeného*“. Soud však neposoudil rozsah podnikání, uvedeného v notářském zápise, jako šílenství chorých mozků, ale proto, že jednotlivé tituly nebyly doloženy předepsanými doklady, tj. v daném případě živnostenskými oprávněními. A jak to bylo dál ?

Rozhodnutím č. 12 ze dne 1.2.1993 byly zrušeny Správy účelových zařízení a to bez likvidace ke zpětnému datu 31.12.1992. JUNIA s.r.o. byla zapsána až 9.2.1993 a tudíž tady vznikla časová mezera 5-ti týdnů. Ale to nikomu nevadilo. Tak jedeme dál. Dne 22.2.1993 uložil Karel Dyba rozhodnutím č. 16 (čj.: 710996/93) převést právo hospodaření k nemovitému a movitému majetku bývalých Správ účelových zařízení SSM a k dalšímu dohledanému majetku bývalého SSM z Ministerstva hospodářství ČR na obchodní společnost JUNIA, s.r.o. Současně byla téhož dne uzavřena mezi ministerstvem a JUNIA s.r.o. **smlouva o bezúplatném převodu práva hospodaření s majetkem České republiky. Tuto smlouvu označil v roce 1994 Nejvyšší kontrolní úřad za neplatnou od samého začátku.** Do hry se tak touto smlouvou dostal majetek v pořizovací hodnotě 688.538 tis.Kč, a tudíž třičtvrtémiliardový majetek měla obhospodařovat společnost, která za něj a i svou činnost ručila pouhými sto tisíci. Dalším rozhodnutím č. 26 ze dne 4.3.1993 (čj.: 711258/93) pověřil obchodní společnost JUNIA s.r.o. v zastoupení ministerstva řešením pohledávek a závazků Správ účelových zařízení, převést od zrušených SÚZ finanční prostředky podle stavu k 31.12.1992 a k tomu datu ukončit činnost SÚZ a to přesto, že tyto SÚZ-y již zrušil před dvěma měsíci. Tak tedy bylo zrušeno něco, co bylo již jednou zrušeno.

Když se hoši na ministerstvu probudili z poblouznění a uvědomili si, že provedené administrativní operace a vlastnické vazby tak obrovského majetku jsou na tenkém ledě, tak to chtěli zachránit něčím, co hraničilo již skutečně se zdravým rozumem.. Někdo tam přišel na to, že dvakrát zrušené SÚZ-y nejsou ve skutečnosti zrušené, protože jsou pořád funkční, neboť v usnesení obvodního

soudu z 9.2.1993 bylo zapsání těchto organizací jako odštěpných závodů JUNIA s.r.o. zamítnuto a tudíž sedm organizačních složek, které s majetkem nadále nakládají, nejsou vlastně součástí JUNIA s.r.o. A tak opět zasáhl Karel Dyba a dne 6.5.1993 vydal další rozhodnutí pod č.47 (čj.: 712682/93), kterým zrušil (**tj. znovu, tentokrát již po třetí**) ke dni 31.5.1993 účelová zařízení SÚZ-y (tj. sedm konkrétních organizací) a vložil ke stejnému datu veškerý majetek České republiky vedený v evidenci těchto zrušených Správ účelových zařízení, dále pak v roce 1990 protizákonně zrušené Správy středočeské a majetek dohledaný Okresními úřady do obchodní společnosti JUNIA s.r.o.

V té době jsem byl již v kontaktu s některými členy Výboru nově ustaveného Fondu dětí a mládeže včetně s jeho předsedou Břetislavem Vernerem. Po několika jednáních se mi podařilo tyto funkcionáře přesvědčit, že vložit majetek do odchodní společnosti s ručením omezeným, je již definitivní konec ústavního zákona a že je tudíž již na nich, aby se ujali vesla a vymetli bývalé kontrolory někam do hajzlu. Jak to říkal náš „milovaný“ odborářský prezident : „Vezmeme ocelové koště a vymeteme naše nepřátele z naší strany ven, tím končím, čest práci“. A tak se stalo, že Břetislav Verner přitlačil Karla Dybu a jeho melodyboys k tomu, že Karel Dyba vydal dne 15.7.1993 (tj. počítaje od 6.5 po 70-ti dnech) **Dodatek k rozhodnutí č. 47** (čj.: 712682/93), ve kterém, jak sám napsal, zrušil po jednáních se zástupci příslušných ministerstev a s výborem Fondu dětí a mládeže vložení nemovitého majetku bývalých SÚZ do obchodní společnosti JUNIA s.r.o. Tento nemovitý majetek tak zůstal ve vlastnictví státu a nastala tak nová naděje, že bude možno ještě něco podniknout.

11.4 Stížnost Českomoravské rady Svazu klubů mládeže

Dne 26. dubna 1993 zaslala Českomoravská rada Svazu klubů mládeže Nejvyššímu kontrolnímu úřadu **stížnost** na činnost ministra Ing. Karla Dyby Ministerstva hospodářství ČR, odboru správy majetku SSM tohoto ministerstva a jeho ředitele Ing. Bohumila Čiháka. Tato stížnost má 4 strany a v tomto odstavci cituji tu část, která se týká de facto právě obchodní společnosti JUNIA, s.r.o. Cituji :

„Podáváme stížnost na činnost ministra Ing. Karla Dyby Ministerstva hospodářství ČR, odboru správy majetku SSM tohoto ministerstva a jeho ředitele Ing. Bohumila Čiháka. Naše stížnost se týká činnosti ve věci nakládání s majetkem bývalého SSM, při kterém dochází k porušování ústavního zákona č. 497/1990 Sb. a usnesení vlády ČSFR č. 902/90 a usnesení vlády ČR č. 598/92, jakož i dalších vládních usnesení ČR.

*Jako občanské sdružení nejsme vázáni usneseními vlády. Usnesení vlády ČR č. 598 z 21.10.1992 nerespektuje ústavní zákon č. 497/90 Sb., zejména v jeho § 4, kde se jednak „stanoví **rozdělení** majetku tak, aby byl použit **výhradně** pro*

potřeby dětí a mládeže“ a jednak se kompetence stanovit rozdělení tohoto majetku svěřuje výhradně vládě ČSFR, byť po projednání s vládami republik, nikoliv však vládě ČR (samo usnesení vlády ČR č. 598/92 je tak protiústavní).

Podle usnesení vlády č. 598/92, příloha 1, odst. 2c) měly být bývalé jiné státní organizace Správy účelových zařízení převedeny na obchodní společnosti, jejichž jediným vlastníkem a zřizovatelem bude Česká republika. Toto ustanovení bylo porušeno tím, že SÚZ-y nebyly převedeny na obchodní společnosti, ale z rozhodnutí ministra MHPR ČR č. 321 ze dne 30.10.1992 byl dán souhlas se zřízením společnosti s r.o., která bude vytvořena z majetku bývalých Správ účelových zařízení. Převedení organizace na obchodní společnost a zřízení nové obchodní společnosti nelze považovat za jedno a totéž. Tato změna by si vyžádala projednání podle bodu III/2 vlád. usnesení č. 598/92. Máme podezření na zneužití pravomoci veřejného činitele Ing. Karlem Dybou ve funkci ministra pro hospodářskou politiku ČR.

Ing. Bohumil Čihák, pracovníci jeho odboru a pracovníci nově založené obchodní společnosti JUNIA s r.o. na pokyn Ing. Bohumila Čiháka, nás během měsíců října 1992 – března 1993 nutili k tomu, abychom JUNIA s r.o. respektovali ve smyslu vlád. usnesení č. 598/92. S ohledem na skutečnost uvedenou v předešlém odstavci jednali tak v rozporu s tímto vládním usnesením. Svědčí o tom mimo jiné i Smlouva o bezúplatném převodu práva hospodaření ev.č. 012-001/93 ze dne 22.2.1993, uzavřená mezi MH ČR a JUNIA s r.o.

Stížnost potom pokračuje rozepsáním dalších detailů a zjištění, které má ČMR SKM k dispozici. V závěru je vznesen požadavek, aby NKÚ stížnost prošetřil a výsledek проверки pokud možno se stěžovatelem ústně projednal. Výsledek ovšem nepřinesl nic pozitivního.

Tento příklad ukazuje, že občanská sdružení nemusela mlčet, ale mohla mít určitou šanci, kdyby byla ve svých požadavcích aktivnější a nenechala se exekutivními orgány zatlačit do role poslušně mlčícího stáda. Ta síla tady v letech 1991-92 určitě byla. Na druhé straně se však u některých funkcionářů občanských sdružení vyskytovaly poráženecké nálady a přesto, že s transformací schválenou vládou nesouhlasili, smířili se s tím, že věc se nemůže vynutit nátlakem, ale že je potřeba určité taktiky, slušnosti a diplomacie. Ukázalo se však, že taktika, slušnost a diplomacie může platit pouze ve slušné společnosti. Pokud stojím proti grázlům a gaunerům, pak veškeré servítky musí jít stranou. V letech 1992 a 1993 byla ale ještě jiná doba a vůči vrchnosti nadále přetrvávala poslušnost zavedená totalitou v letech komunistické diktatury.

11.5 Aféra Jaroslava Hutky

Transformace schválená vládou ČR v říjnu 1992 neunikla kritice, nejdříve pochopitelně u samotných občanských sdružení dětských a mládežnických organizací, později se ke kritice přidaly sdělovací prostředky, pak si začali tento

rozporuplný akt uvědomovat někteří poslanci Parlamentu ČR a kritice se nevyhnuli ani některé známé osobnosti.

Probírat se všemi novinovými články o majetku bývalého SSM by vydalo na celou knihu, jejich rasance byla různá, kritická slova padala na vládní úředníky různých úrovní, nevyjímaje těch nejvyšších. Mezi vrcholy této kritiky patří článek, který se objevil v jednom regionálním listě v březnu 1996. Exilový písničkář **Jaroslav Hutka** poskytl redaktorovi Jindřichu Háskovi rozhovor v „Příbramském deníku“. V tomto rozhovoru říká písničkář doslova: **„Igor Němec, Dyba, Benda, to mám pocit, že jsou opravdoví gaunerři. A Dyba? Ten je úžasnej v tom, jak rozpustí komunistickéj a svazáckej majetek, a kam ty prachy přišly, nikdo neví. Já ho nechci podezírat, že z toho něco má, ale vypadá to, jako kdyby z toho něco měl“**

K této kauze napsal ve 43 týdnu roku 1997 do časopisu RING komentář redaktor Ladislav Novák. Říká v něm :

“Karel Dyba zažaloval nejen hudebníka, ale i novináře, který rozhovor zpracoval, a příslušný deník, kde materiál vyšel. U soudu však najednou vše probíhalo jinak, než jak si v té době, tehdy již exministr, představoval. Advokáti obžalovaných, jejichž podklady vypracoval bývalý Dybův kolega z vlády Jan Kalvoda, během líčení postavili Dybu několikrát na pranýř a pokládali mu velice nepříjemné otázky. Dybovi odpovědi pak v sále vyvolávaly bouři smíchu a veselí. Problém bývalého majetku SSM však až taková legrace nebyl. Sám Karel Dyba na otázku, kam šly peníze z prodeje tohoto majetku, nedokázal odpovědět. **„Z hlavy to nevím, ale vše, co jsem udělal, schválila vláda. Na všechno jsou dokumenty.“** Kdyby nešlo o majetek v hodnotě více jak tři miliardy korun (včetně Slovenska – pozn. autora), asi bychom nad naivitou exministra mávli rukou. Protože se však jedná o ohromnou sumu peněz a o desítky nemovitostí a objektů, které měly sloužit dětem a mládeži, jde o jeden z největších skandálů. Otázka, **kdo je gauner a proč**, je v tomto ohledu na místě.“

Článek byl velice obšírný a byla v něm shrnuta celá řada faktů z let 1991-95, které se týkaly majetku bývalého SSM Byl však napsán a vydán ještě v době, kdy kauza Hutka x Dyba nebyla ukončena. Případ se vlekl tři roky. Krajský soud v Plzni v listopadu 1998 rozhodl, že se Hutka musí Dybovi za některé ze svých výroku omluvit. Hutka se proti rozsudku odvolal a případ se dostal až před vrchní soud. Jeho verdikt, který dal za pravdu Hutkovi, je konečný a není proti němu odvolání. Vrchní soud v červnu 1999 zrušil předchozí rozsudek a současně zamítl i Dybovu žalobu. Odůvodnil to tím, že tisk má přinášet pravdivé informace a Hutka má zase právo na svůj názor vůči politikovi, který jej zastupuje Písničkář sám k rozhodnutí Vrchního soudu prohlásil: *Myslím, že je to moudré a rozumné rozhodnutí. Nečekal jsem to, ale je to příjemný precedens. My všichni si naše politiky povinně platíme z daní, oni nás zastupují, a proto by také měli být připraveni na naši kritiku. Uvítal*

bych polemiku s panem Dybou, ale ne žalobu. V pokročilejších demokraciích by taková žaloba byla politikovým pohřbem“.

V této souvislosti je zajímavý i komentář **Petrušky Šustrové** uveřejněný v Lidových novinách dne 26.6.1999. Mimo jiné v něm redaktorka říká :

„Hutka v březnu 1996 řekl, že podle toho, co se dočetl v novinách, je Dyba opravdový gauner, zralý na prokurátora. Krajský soud v Plzni dospěl k názoru, že se zpěvák politikovi musí za tyto výroky omluvit, vrchní soud neshledal pro omluvu důvod. Znamená to, že si členové příslušného senátu také myslí, že Karel Dyba je gauner a zralý pro prokurátora? Možná ano, možná ne, to však není to nejdůležitější, oč v rozsudku – a v podstatě v celé kauze jde. Ukázalo se totiž, že soud nepokládá politika za nekritizovatelného poloboha a občana za pitomce. Informace, které o činnosti Dybova ministerstva přinášel tisk, byly skutečně znepokojivé; při reformě učňovského školství a zejména při předávání komunistického a svazáckého majetku došlo k tolika hrubým chybám, že se člověk musí hodně snažit a projevit hodně dobré vůle, aby je dokázal přičítat pouhé neobratnosti nebo neschopnosti. Rozsudek ale vyvolává dvě další otázky: bude někdo Dybu volat k zodpovědnosti? A nebyl-li gauner, ale jen neschopný člověk, jakou odpovědnost ponese strana, která ho na ministerstvo dosadila?“

Ještě bych citoval spisovatele **Ivana Kříže**, který svůj názor vyjádřil dne 3.7.1999 v časopise Rovnost. Spisovatel dospěl k těmto závěrům :

„Osobně si nemyslím, že je to důvod k jásání, když nám justice dopřeje až takovou míru svobody, že smíme neúspěšného ministra počastovat drsnou nadávkou (pozn. autora: je otázkou, zda výraz gauner je nadávka nebo klasifikace charakteru). Mnohem více by nás potěšilo, kdyby naše justice šla do důsledků a stanovila míru zodpovědnosti (případně trestu) pro takové případy, kdy osoba pověřená spravováním veřejného majetku či dohledem na něj způsobí, ať již z neschopnosti či zlé vůle, značnou škodu nám všem. Dyba byl ve své ministerské funkci pověřen správou majetku bývalé KSČ i bývalého SSM. Máme dosud v živé paměti, jak neuvěřitelně břídilsky si v této (a nejen v této) záležitosti počíнал. Desítky milionů natekly do cizích kapes a další desítky, ba stovky milionů přišly vniveč lajdáckým hospodařením pověřených osob. Tím, že soud zamítl žalobu na zpěváka Hutku a zbavil ho povinnosti omluvit se za gaunera, uznal zároveň, že Karel Dyba se ve svém úřadě choval tak trestuhodně, že si lepšího ohodnocení nezasloužil. Když však soudce došel k takovému závěru, měl být důsledný a nařídit trestní stíhání, aby se zjistilo, zda milionové škody nám všem způsobil bývalý ministr z nedbalosti či zda se za rozkradením obrovského majetku KSČ a mládežnické organizace skrývají nekalé praktiky konkrétních osob. Na podobně nesmlouvavý postup naše veřejnost totiž dávno čeká. **Zkrátka: než blahovolné přitakání že ano, že jednoho z odepsaných ministrů smíme napříště nazvat gaunerem, bychom**

raději od našich soudců slyšeli tvrdé rozsudky nad skutečnými gaunery, kteří s plnými kapsami nakradeného se nám drze smějí do očí,“

Z aféry Jaroslava Hutky lze vyvodit více, než osobní spor nebo názor jednoho člověka na jednoho ministra. Celá aféra ukázala, že někde na začátku se stala zásadní chyba a v důsledku této chyby pak došlo postupně k materiálním škodám. Horší však, než škody materiální, je morální devastace původní myšlenky, a to myšlenky na odčinění spáchaného bezpráví na mladé generaci za totálního režimu. Tu chybu lze spatřit ve schválení usnesení vlády ČR č. 598 ze dne 21.10.1992. Za to se však nemůže vinit pouze Karel Dyba. Za tuto trestuhodnou chybu zodpovídají především autoři vlastního návrhu, jejich šéfové a šéf nejvyšší a nakonec samotná vláda, která takový paskvil vůbec připustila. Svůj díl odpovědnosti připadá i na Komisi vlády, neboť lidé, kteří v této Komisi seděli, byli naprosto neschopní racionálního úsudku a rozhodování. Nechali se v říjnu roku 1992 rozpustit Igorem Němcem, který dospěl k závěru, že ti strejci nejsou schopni se dohodnout. A to tam seděli déle než rok. Komise nebyla komisí Němcovou, nýbrž komisí Pikhartovy vlády a České národní rady Dagmar Burešové. Tato garnitura totiž naší mládeži něco slíbila a Komise byla tímto slibem vázána. Bohužel tento slib nedodržela a nakonec byl za celou tu trapnou komedii odsuzován jenom Karel Dyba. Na jeho obranu však musím uvést i polehčující okolnost. Totiž: celé první pololetí v roce 1992 až do červnových voleb, celý vedoucí tým Dybova ministerstva včetně samotné osoby ministra plně podporoval koncepci, která se zpracovávala na mnou řízeném odboru. Chyba Karla Dyby spočívá v tom, že měl Igora Němce vykázat do příslušných mezí, měl mu dát jasně na srozuměnou, že zpracováním koncepce je pověřen ON a nikoliv Němec a tudíž, že si do toho nenechá kecat. Václavu Klausovi to bylo podle mého názoru “šuma-fuma“, neboť od kauzy stál vždy mimo a tak **hlavní roli v tom sehrál sám Igor Němec a Karel Dyba fídlal pouze druhé housle**. Tato úloha ho jistě diskredituje, avšak zodpovědnosti ho zbavit nemůže.